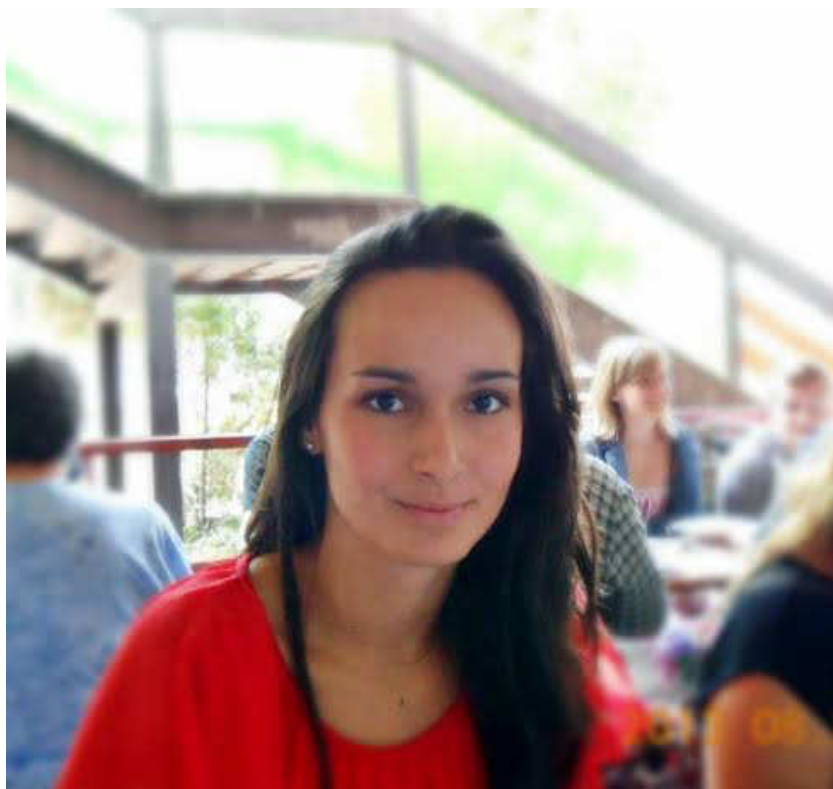

Meszlényi Valéria Éva – „A környezetem tett olyanná, amilyen vagyok”

Magas, nyúlánk alakjával szinte suhan, nem is jár. Szája szegletében állandóan derűs mosoly bujkál. Olyan, mint egy tündér. Egy nagyon értelmes, okos tündér, aki Bachot, a matematikát, a biológiát, a kémiát, az utazást, az önzetlenséget, a családját, a barátnőit és a barátját szereti – majdnem egyformán.

Meszlényi Valéria

- Vali, már ötödik éve jársz intézményünkbe, a Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és Kollégiumba; 11. osztályos vagy, de már bizonyosan orvosnak készülsz. Mindig ez volt a vágyad?

- Nem. Sokat vívódtam, hogy fuvolista legyek-e inkább, de úgy gondolom, a mai világban nagyobb szükség van gyógyítókra, mint művészekre, habár zenével is lehet gyógyítani: a lelket.

- Ha jól sejtem, a zene az életed része marad.

- Még óvodás voltam, amikor szüleim elvittek a pécsi állatkertbe, ahol szépen kibetűzgettem az állatok nevét a táblácskákról. Az oviban pedig a logikai játékok keltették fel a figyelmemet. Nagyon tetszett, hogy hamar rájöttem a feladatok megoldására. Alsó tagozatban a matematika volt a kedvenc tantárgyam.

Szüleim már akkor beíratk a lakóhelyemen működő zeneiskolába. Szaxofonozni szerettem volna eleinte, de épp akkor indult a fuvola tanszak, ezért lettem fuvolás. Hamar megvigasztalódtam és jöttek is az eredmények; a Nagymányoki Ifjúsági Fúvószenekar első fuvolistája vagyok hét éve. Két éve a Szekszárdi Gitárzenekart és iskolánk kórusát is szólistaként kísérem...

- ... koncertekre, versenyekre, táborokba itthon és külföldön egyaránt.

- Így van. Tavaly nyáron kijuthattam a München melletti Herrschingben, ahol a német népzeneitől kezdve a bécsi keringőn át az argentin tangóig mindent játszottunk; nagy élmény volt. Ahogy akkor is az, ha a nagymányoki fúvósokkal járunk Németországban vagy épp Lengyelországban. Az iskola kórusával idén ismét részt veszünk az Újkori Középiszolás

Helikoni Ünnepeken, ahol szólót játszom az egyik darabban, emellett komolyzenei kategóriában is képviselhetem iskolánkat.

- Szép programterv. Kihagyhatatlan a kérdés: a te slágerlistádon ki áll az élen?

- Nagyon szeretem a Muse nevű zenekart és a különböző filmek zenéit. A komolyzene is igazán közel áll a szívemhez. Kedvenceim Bach és Chopin. Az első helyre Johann Sebastian Bachtól egy fuvolaszólót tennék, az a-moll szólófuvola Partitából a Corrente-t. Egyébként mindenféle zenét szeretek és hallgatok; kedvelem a különböző nemzetek zenéit – nemrég ráakadtam néhány koreai muzsikára, most ezek szépségeit élvezem.

A fuvola megmarad...

- Ahogy említetted, a zene „csak” hobbiként marad meg az életedben. A matematika is parkolópályára került az életcélod miatt, pedig számos különböző szintű versenyen szerepeltél eredményesen, például az országos Bolyai Matematika Csapatverseny tizedik helyét és Brüsszelbe is kijutottál egy matematika táborba.

- Tényleg sokat gondolkoztam azon, hogy milyen utat válasszak, mire az orvoslás mellett tettem le a voksomat. Illetve mondok valamit: igazából boldog szeretnék lenni és szeretnék másokat is boldoggá tenni. Az egyik barátnőmről veszek példát, ő végtelenül jó. Annyi jó cselekedete van és olyan kedves, érzékeny, együtt érző, emellett mindenkit boldoggá tesz a környezetében, igazán értékes ember és a barátsága nagyon becses a számomra.

- Vali, aki ismer, ugyanúgy beszél rólad, mint te a barátnődről.

- Ha ez így van, annak nagyon örülök; a családom, a barátaim, a tanárim tettek olyanná, amilyen vagyok. Nagyon sok jót köszönhetek nekik.

Brüsszelben kolléganőkkel

- Szüleiddel és bátyáddal a Bonyhádtól hét kilométerre található Nagymányokon élsz.

- Igen, már csak négyen vagyunk együtt, nővéremet Budapestre szólította a munkája: az Országos Klinikai Idegtudományi Intézetben orvosi diagnosztikai képalkotóként dolgozik. Sok erőt tudok az ő kitartásából és szorgalmából meríteni.

- Erre szükséged is van, mert sorra nyújtod a kiemelkedő eredményeket

- Sváb hagyományait őrző kisvárosban élek, ezért szinte természetes is, hogy van középfokú nyelvvizsgám németből. Helyi és megyei versenyek első helyeit értem el; a „Glasperlenspiel” (Üveggyöngyjáték) elnevezésű német nyelvi, kultúrtörténeti, és országismereti verseny országos döntőjén 9. helyezett lettem tavaly.

- Akkor nyelvi akadály nincs, hogy valóban megismerd a világot.

- Kedvenc könyveimet - ha úgy beszerezhetők -, angolul olvasom, hogy ezt a nyelvet is gyakoroljam. Nagy vágyam az utazás – úgy érzem, Párizs, Olaszország, Anglia, Írország és egész Ázsia rám vár. Meg Mona Lisa. Orvosként szívesen vállalnék missziós munkát Ázsia bármely országában. Azért épp ez a földrész érdekel, mert már az ősidőkben fejlett államai voltak, amikben első rendű volt a technikai fejlettség, magas szinten művelték a tudományokat, valamint a távol-keleti kultúra és művészet is elbűvölt.

- Akkor ott épp elég élményt gyűjthetnél a megírásra váró kalandos, természetfeletti elemekben és szerelmi szálakban bővelkedő könyvedhez...

- Írásban is szeretem kifejezni magamat, bár ezeket az írásokat egyelőre csak a fiókomnak szánom.

- Kerülgettük kedves tantárgyaidat, de most megkérlek, beszélj róluk.

- A biológia iránti érdeklődésemet osztályfőnököm és biológiatanárom, Nagy Andrea keltette fel. Az emberről tanulva nagyon érdekesnek találtam, hogy mi hogyan működik bennünk, minek mi a magyarázata. Aztán ahogy telt az idő, annál több mindenről szereztem tudomást, ennek során egyre több megmagyarázandó akadt, amire kerestem a válaszokat. Ráéreztem, hogy mennyire szép tudomány a biológia. S amikor ráébredtem arra, hogy orvos szeretnék lenni, tudtam, hogy választanom kell egy másik természettudományos tárgyat a biológia mellé. A kémiát lett az, ami szerintem izgalmasabb a fizikánál.

Vali nem csupán az emberi test iránt érdeklődik...

Mindig érdekelt az anyagok összetétele: vajon miért savanyú a citrom, miért lesz olyan szép magas a süti, ha szóda bikarbónát teszünk bele? Mindenre megkaptam a választ.

Ha azt keressük a kémiában, ami érdekel, akkor nagyon gyorsan meg lehet szeretni anélkül, hogy különösebb fáradságot okozna. Persze azért meg kell tanulni a számunkra kevésbé izgalmas dolgokat is, de ha pozitív a hozzáállásunk, akkor lényegesen megkönnyítjük a saját dolgunkat. Mindkét tárgyból évente több versenyen is részt veszek. Például biológiából 2011-ben az evangélikus iskolák közötti Szent-Györgyi Albert Természettudományi Versenyen 4. helyezett lettem. Kémiából talán a Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Karnak „Tudomány, ami összeköt” című pályázatra beküldött anyagomat említeném: a „Mindennapi mérgeink – avagy a tisztítószerek hatásai szervezetünkre” című pályamunkám dékáni dicséretben részesült. Jelenleg a Dürer Kémiaverseny országos döntőjére készülünk csapatunkkal, ahova elsőként jutottunk tovább.

- Vali! Marad egyáltalán szabadidőd?

- Nem sok, de ezt nem bánom. A barátaim is hasonló beállítottságúak és számukra is fontos helyen áll a tanulás és a jövőjük. Hétfőnként megnézünk egy-egy filmet, nyaranta együtt táborozunk, vagy csak egyszerűen elmegyünk sétálni vagy a strandra. Jó, ha az életünk ilyen fontos szakaszában van kikre támaszkodni és erőt tudunk adni egymásnak céljaink eléréséhez. A családom is támogat, úgyhogy igazán szerencsésnek mondhatom magam.

- És boldognak is?

- Azt hiszem, igen.

Friedrich Adrienn és Mezey Aletta